

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 67/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. marca 2012 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. E. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. XV/2 Gn 104/11 z 9. novembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. E. B. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. februára 2012 osobne doručená sťažnosť JUDr. E. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) sp. zn. XV/2 Gn 104/11 z 9. novembra 2011.

Zo sťažnosti vyplýva: «Dňa 7. 7. 2010 podal sťažovateľ ústne do zápisnice na Inšpekcii MV SR trestné oznámenie na nezákonný postup policajta. Trestné oznámenie bolo dňa 21. 7. 2010 odmietnuté vyšetrovatelkou Sekcie kontroly a Inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR uznesením ČVS: SKIS-234/IS-1-V-2010 zo dňa 21. 7. 2010... Vyháňanie z parkoviska odôvodnila desať rokov neplatným Všeobecne záväzným nariadením mesta Bratislava č. 7/1994. Sťažovateľ podal sťažnosť..., ktorú prokurátor Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava uznesením OPn 574/10 zo dňa 4. 8. 2010... zamietol. Postup policajta odôvodnil nesprávnym výkladom päť rokov neplatného Všeobecne záväzného nariadenia mesta Bratislava č. 5/1999. Tým právoplatne odmietol trestné oznámenie. Na vyšetrovatelku Sekcie kontroly a Inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR aj prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava sťažovateľ podal dňa 10. 8. 2010 sťažnosť... ich nadriadeným a sťažnosť na prokurátora doplnil dňa 11. 8. 2010... Listom Vn 224/10-17 zo dňa 18. 11. 2010... prokurátor Vyššej vojenskej prokuratúry v Trenčíne uznal, že prokurátor Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava aj vyšetrovatelka Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR vychádzali z neplatných predpisov a pre podozrenie z neoprávneného postupu policajtov vydal pokyn odovzdať vec vyhánania z parkoviska na disciplinárne konanie. V intenciách toho vyšetrovatelka Sekcie kontroly a Inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR rozhodla uznesením ČVS: SKIS-61/IS-1-V2010 zo dňa 17. 2. 2011... Proti tomu sťažovateľ podal dňa 25. 2. 2011 sťažnosť..., na ktorú zatiaľ odpoveď nedostal. ...

Dňa 16. 12. 2010 podal sťažovateľ na vyšetrovatelku Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR a prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava trestné oznámenie... Uznesením ČVS: ORP-401/1-OVK-B1-2011-DJ zo dňa 26. 8. 2011 bolo trestné oznámenie na prokurátora odmietnuté... Proti tomu podal sťažovateľ sťažnosť... Táto bola odmietnutá uznesením Generálnej prokuratúry SR zn.: XV/2 Gn 104/11-22 zo dňa 9. 11. 2011... Sťažovateľ podal dňa 23. 11. 2011 Generálnemu prokurátorovi SR návrh na zrušenie tohto uznesenia... Listom XV/3 Spr 289/11-3 Generálna

prokuratúra SR sťažovateľa informovala, že návrh posúdila ako podnet a odkladá ho ako nedôvodný... Tento list bol sťažovateľovi doručený dňa 3. 1. 2012. ...

Podľa uznesenia Generálnej prokuratúry SR zn.: XV/2 Gn 104/11-22 zo dňa 9. 11. 2011 bol uvedený postup prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry Bratislava riadnym plnením služobných povinností. Z toho dôvodu nebolo ani preskúmané, čo ho viedlo k potvrdeniu nezákonného uznesenia vyšetrovatelky.

Sťažovateľ nenapádal trestným oznámením právny názor vyjadrený v uzneseniach orgánov činných v trestnom konaní. Trestné oznámenie smerovalo proti ich postupu a poukazovalo na nesplnenie povinností, ktoré im ukladá zákon. Trestný poriadok, podľa ustanovenia § 1, upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležité zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní. To znamená, že iný postup môže mať za následok, že páchatel ostane nepotrestaný. A to sa stalo aj v konaní ČVS: SKIS-234/IS-2-V-2010 a OPn 574/10. Použitím neplatného právneho predpisu sa postup policajta javil ako zákonný a konanie sťažovateľa nezákonné. Následkom toho neboli vyšetrené skutky: neoprávnený fyzický útok, zaistenie osoby sťažovateľa a krivé obvinenie z útoku na verejného činiteľa. Uznesenie ČVS: SKIS-234/IS-2-V-2010 bolo najvýznamnejším dôkazom Ministerstva vnútra SR v konaní 4 Sžz/1/2010 pred Najvyšším súdom SR o ochrane pred nezákonným zásahom štátneho orgánu. Sťažovateľ je presvedčený, že ovplyvnilo rozsudok, tak, že sťažovateľovi nebola poskytnutá ochrana. Táto skutočnosť je predmetom ústavnej sťažnosti sťažovateľa zo dňa 7. 2. 2011. Na základe žiadosti o ochranu pred policajtom dňa 28. 6. 2010 sa sťažovateľ osobne stretol s pracovníkmi prezídia PZ. Argumentoval tým, že v piatich kontrolách policajti vždy postupoval nezákonne, čo bolo vtedy preukázané v dvoch prípadoch. To nestačilo, ale z vyjadrení zamestnancov prezídia PZ sa dalo vyrozumiť, že tri prípady nezákonného postupu policajta z piatich, by už stačili na zamedzenie ďalších jeho nezákonností. Neboli však kompetentní posúdiť zákonnosť postupu policajta, lebo o trestnom oznámení sťažovateľa rozhodovala vyšetrovatelka inšpekcie MV SR. Tá dospela k záveru, že policajt postupoval zákonne. Tento výrok prokurátor potvrdil dňa 4. 8. 2010. Krátko na to, dňa 19. 9. 2010, zomrel mladý muž na zlyhanie srdca počas kontroly dotýčným policajtom. Sťažovateľ v obave o život, zdravie a slobodu vtedy už nemohol ďalej vykonávať svoju prácu, musel sa presťahovať a dodnes musí utajovať miesto svojho pobytu. Až dňa

17. 2. 2011 vyšetrovatelka zmenila výrok uznesenia. Je teda zrejmé, že prokurátor spôsobil prietahy v konaní, ktoré umožnili policajtovi naďalej páchať nezákonnosti. Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní dlhodobo umožňuje dotyčnému policajtovi beztrestne zneužívať svoje právomoci. ... Vyšetrovatelka aj prokurátor mali informácie o tom, že na dotyčného policajta sú viaceré sťažnosti. Dôkazom je uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava I zn.: 1 Pn 114/11-9... V ňom prokurátorka konštatuje existenciu pochybností o výkone oprávnení dotyčným policajtom. Vyšetrovatelka je podozrivá, že už v minulosti marila vyšetrovanie skutkov dotyčného policajta. Jej nečinnosť je predmetom konania Sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR ČVS: SKIS-192/IS-3-V-2011. Prokurátor v konaní o trestnom oznámení sťažovateľa zo dňa 15. 2. 2010 pôsobil tak, aby neboli skutky dotyčného policajta vyšetrené. Časť výsledkov tohto pôsobenia je predmetom ústavnej sťažnosti sťažovateľa zo dňa 15. 11. 2011. V nadväznosti na uvedené, nemožno postup vyšetrovatelky a prokurátora dostatočne vysvetliť inak, ako úmyslom, spoločným konaním dosiahnuť ochranu policajta pred zodpovednosťou. Ich postup nadriadení považujú za správny a preto žiada sťažovateľ zadosťučinenie v peniazoch.»

Podľa názoru sťažovateľa napadnutým uznesením generálnej prokuratúry boli porušené jeho základné a iné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru a navrhuje, aby ústavný súd sťažnosť prijal na ďalšie konanie a následne nálezom takto rozhodol:

„Uznesením Generálnej prokuratúry SR zn.: XV/2 Gn 104/11-22 zo dňa 9. 11. 2011 bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesením Generálnej prokuratúry SR zn.: XV/2 Gn 104/11-22 zo dňa 9. 11. 2011 bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané zadosťučinenie vo výške 20 000,- Eur...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo

ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd zistil, že napadnuté uznesenie generálnej prokuratúry bolo sťažovateľovi doručené a nadobudlo právoplatnosť 18. novembra 2011.

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začína plynúť dňom, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva, t. j. v danom prípade najneskôr od 18. novembra 2011. Predmetná sťažnosť bola podaná osobne až 29. februára 2012, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty

ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom (uplynula 18. januára 2012, pozn.).

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2012